Pisarakirje

Joulukuu 2023

Kuva Sirkka-Liisa Juntunen

Oi jouluyö, oi autuas sä hetki
Kun ihmiseksi sai Herra taivahan
Synteimme tähden henkensä hän antoi
Ja kärsi ristin kuoleman
Jo toivon säde hohtavainen loistaa
Nyt yllä maan ja merten aavojen

Siis kansat kaikki
Te kiittäkäätte Herraa
Oi jouluyö
Sä lohtu ihmisten
Oi jouluyö
Sä lohtu ihmisten

Jo kirvonneet on syntiemme kahleet
On taivas auennut lapsille maan
Orjuus on poissa, veljesvaino päättyi
Siis Luojan kiitosta laulamme vaan
Toi rauhan meille Herra taivahasta
Ja puolestamme astui kuolemaan

PISARAN VÄKI TOIVOTTAA RAUHALLISTA JOULUN AIKAA JA SIUNAUSTA VUODELLE 2024

Sisällys:

1 Jouluterveiset.....
2 YWAM Ternopilin terveiset.....
3-4 Espoon-Kouvolan ryhmän matkat Viroon..... .....
5 Terveisiä Pekalta ja Pisarakirppikseltä.... .....

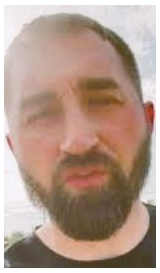
YWAM Terveisiä Ternopilistä

YWAM Ternopil

Nummelan kirpputorin lakkautuksen jälkeen olemme tehneet joitakin tempauksia, mm. järjestimme pika-arpajaiset Helsingin tuomiokirkkoseurakunnan kryptan adventtimyyjäisten yhteydessä ja lisää on tulossa. Saamme myös edelleen jonkin verran lahjoitusvaroja. Tukemme menee ukrainalaiselle Missionuorten keskukselle Ternopiliin.

Keskus järjestää perinteisesti ns. Opetuslapseuskouluja eli kuuden kuukauden mittaisia, tiiviitä raamattukursseja yhteiskristillisessä hengessä. Tyttäreni Leena kävi aikoinaan tällaisen Norjassa ja harjoittelujakso oli Tansaniassa. Monien muistama pietarilainen Denis kävi op-koulunsa nimenomaan Ternopilissa (samoin kuin Slava vaimoineen) ja harjoittelujakso oli katulapsityötä Uzbekistanissa. Kävin häntä tervehtimässä molemmissa paikoissa, ja siten Ternopilin keskus on minulle varsin tuttu. *(En malta olla mainitsematta, että itse kävin Siuntion Tyyskylässä samanlaisen kuuden viikon ns. Varttuneiden opetuslapseuskoulun Leenaa odottaessani. Ja syntymätön lapsi kuuli tietenkin kaikki ihanat ylistyslaulut.)*

Ternopilin keskuksen nykytoiminta

Seuraavat tiedot ovat peräisin keskuksen tämänhetkiseltä 33-vuotiaalta johtajalta Yaroslav Yahotinilta, joka valmistui keväällä 2018 hollantilaisesta Heidebeekin opetuslapseuskoulusta.

Tällä hetkellä Ternopilissa on käynnissä marraskuussa alkanut op-kurssi, jossa on 14 osallistujaa. Mutta kaiken kaikkiaan keskuksen toiminta on erittäin monipuolista, etenkin nyt sodan aikana. Pakolaisille tarjotaan keskuksessa ateria kerran viikossa ja samaten kadun asukkaille aseman lähistöllä ja myös seurakunnille tarjotaan apua ruokailujen järjestämisessä. Vaateapua on tarjolla. Odottaville pakolaisäideille kootaan avustuspakkauksia ja heistä huolehditaan muutenkin. Katulapsityö kuuluu kuvaan, ja jotkut katulapset on onnistuttu saamaan mukaan avustustyöhön. Myös päihdekuntoutustyö on perinteisesti Missionuorten toimialaa (niin oli myös Tyyskylässä). Tällä hetkellä mieltä askarruttaa, miten sitä voitaisiin vastaisuudessa soveltaa palvelemaan rintamalta palaavia sotilaita.

Koko sodan ajan keskuksesta on tehty matkoja rintamalle, viimeksi marraskuussa. Avustuskuormat on olleet hyvin monipuolisia: ruokaa, vaatteita, vuodevaatteita, lääkkeitä, keittimiä, valaisimia jne. Mutta lisäksi on ollut tarjolla myös parturointia sekä ”paljon keskustelua, laulua ja rukousta. Usein naurua, joskus kyyneleitä.”

Toivotamme Ternopilin nuorekkaalle, tarmokkaalle keskukselle voimaa ja siunausta tuleviin koitoksiin!

Eeva Halme

Espoon–Kouvolan ryhmä Viron matka 28.-31.10.2023

Vankilatyön matka 28. - 31.10.2023

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen Espoosta, Veikko Määttä Raahesta ja tulkkimme Mart Soomet Tallinnasta. Olimme matkassa kahdella autolla, sillä Veikko ei vielä tiennyt paluuaikaansa. Molemmat autot oli pakattu täyteen avustustavaraa.

Meidät oli luvattu yöpymään Juha ja Anu Väliahon kotiin, mutta kun heillä olikin hoidossa kaksi vilkasta pientä poikaa, antoi Anu käyttöömme tyttärensä asunnon Harkussa. Tytär itse oli Italian matkalla. Niin yövyimme tutussa asunnossa, jota takavuosina saimme usein käyttää. Se on aivan Harkun vankilan lähellä, mutta itse vankila on ollut jo kauan suljettuna. Kiitos Anu ja Juha!

Tarton vankila
Sunnuntaina meillä oli aikainen herätys. Piti hakea ensin Mart ja sitten ehtiä Tarttoon puoli kymmeneksi.
Oli kuiva ja hiljainen ajokeli Veikon ajella. Hänen kuormansa oli tarkoitus vielä Tarton katulapsikodille.

Tartossa meidät otti vastaan pastori Urmas Saupold. Ensin oli vironkielinen jumalanpalvelus, johon tuli n. 40 miestä. Urmas ilmoitti uuden säännön näihin kokoontumisiin, että enää ei saanut kätellä. Emme saaneet selville, oliko kyseessä koronan aiheuttama muutos, mutta helposti sääntö näytti miehiltä unohtuvan. Urmas aloitti palveluksen ja miehet lukivat päivän tekstit. Muusikoiden tukemana kaikui laulu vahvana niin kuin Virossa yleensäkin.

Ensimmäinen puheenvuoro annettiin Veikolle. Hän kertoi, että lähti 17-vuotiaana Ruotsiin ajatellen, että nyt taivas aukeaa. Ja aukesihan se. Hän pääsi tehtaalle töihin ja asui aluksi poikamiesten parakissa, missä alkoholi virtasi. Hän löysi vaimon ja perusti perheen, mutta alkoholi hallitsi elämää edelleen. Juomiseen kariutui perheonni. Alkoholin mukana hän joutui vankilaan. Vapautuminen ei tuonut muutosta juomistapoihin. Monet entiset kaverit kuolivat joko väkivaltaisesti tai oman käden kautta. Hän alkoi seurustella alkoholiin kuolleen ystävänsä vaimon, Tuulan, kanssa ja sitäkin yhteiseloa hallitsi aluksi alkoholi. Hädässään Tuula huusi Jumalan puoleen, että jos mikään ei muutu, ota minut pois. Muutos tuli, kun työtoveri sai johdattaa Tuulan uskoon. Kerran hän kysyi, saavatko uskovat tulla heille lauantaina. Veikko lupasi, että ei juo silloin, mutta oli juonut sitäkin enemmän perjantaina. Vapisevana ja viinalle haisevana hän jäi toiseen huoneeseen, mutta kuuli laulut, jotka koskettivat. Tilaisuuden lopussa hän meni pyytämään, että he rukoilisivat hänen puolestaan. Häneltä kysyttiinkin: ”Veikko, haluatko antaa sydämesi Jeesukselle?” ”Kelpaako tällainen”, kysyi Veikko ja juuri sellainen kelpasi. Viikon kuluttua hän huomasi, että ei ollut koko aikana juonut, joten hän polvistui kiittämään.

Ollessaan paperikonetta korjaamassa, Veikko kuuli, kun Jumala käski hänen lukea papiksi. Hän kokosi heti työvälineensä ja lähti ilmoittautumaan aikuiskoulutukseen. Seurasi kuusi vuotta kokopäiväistä opiskelua: peruskoulun loppuosa, lukio ja Upsalan teologinen tiedekunta. Hänet vihittiin papiksi ja Tuula diakoniksi. Osana työtään Veikko sai tehdä vankilatyötä. Myöhemmin hänet valittiin lapsuudenkaupunkinsa Raahen kirkkoherraksi. Eläkkeelle jäätyään Tuula ja Veikko asuivat neljä vuotta Tallinnassa tehden Rauhan Sanan työtä eri puolilla Viroa. Silloin sain Veikon omaan vankilatiimiimme.

Veikon tarina on miehille vahva todistus Jumalan voimasta. Jos hän on pelastunut, niin minäkin voin. Itse kerroin heille toisen selviytymistarinan eli Venäjän työssä paljon mukana olleen Pekka Vauromaan muutoksen. Hän oli vuosien juomisputken jälkeen maannut vanhempiensa omakotitalon yläkerrassa ja yrittänyt sopertaa rukousta, sillä hän koki, että kuolema on edessä. Silloin hän kuuli, kuina hissi laskeutui ja ovet avautuivat: Blimm! Kirkkaus täytti huoneen. Jumala tuli hissillä vanhaan taloon, jossa ei ollut hissiä. Peloissaan hän kysyi, mitä hänen pitää tehdä ja vastaus oli selkeä: ”Jatka elämää!” Aamulla hän huomasi, että osa hänen sairauksistaan oli parantunut. Hän otti Raamatun esille, mutta ei tiennyt, mistä aloittaa. Sisällysluettelosta hän näki, että seillä on Pietarin kirje ja sehän oli juuri hänelle. Sen alusta hän löysi uuden elämän perustuksen Jeesuksessa ja niin elämä lähti muuttumaan. Miesten kanssa luimme ensimmäisen luvun alusta, kuinka Jumala on synnyttänyt meidät uuteen elämään ja antanut meille elävän toivon. Tilaisuuden lopussa miehet tulivat kiittämään ja monilla oli pyyntö: ”Tulkaa uudelleen.”

Meille jäi kolme tuntia aikaa ennen venäjänkielistä tilaisuutta. Urmas haki meille vankilan keittiöstä lounaan ja keitti jälkiruuaksi kahvit. Kiitos Urmas!

Venäjänkieliseen jumalanpalvelukseen tuli vain yhdeksän miestä, mutta hei kaikki kuuntelivat intensiivisesti Veikon ja Pekan muutoskertomuksia. Tilaisuuden jälkeen yksi miehistä kertoi, että hänen äitinsä oli juuri kuollut, mutta täällä hän sai lohdutuksen ja kivi vierähti sydämeltä. Pienessä ryhmässä tunnelma oli tiivis ja vastaanottavainen.

Katulasteten koti
Vankilan jälkeen ajoimme yhdessä Urmaksen kanssa Tarton katulapsikodille. Koti sijaitsi vanhassa kauniissa talossa. Se saatiin ostettua, kun Amerikassa asunut virolainen oli testamentannut kodille huomattavan omaisuuden. Samalle tontille rakennettiin toinenkin talo lapsia varten. Veikko on käynyt täällä vuodesta 1998 tuoden avustuksia ja pitäen hartauksia. Nytkin hänellä oli mm. 80 paria villasukkia. Kodin johtajana on nyt mies, joka oli täällä lapsena. Paikalla ollut hoitaja esitteli meille kahden talon tiloja ja kertoi työstä. Nyt täällä asuu kaksikymmentä lasta ja heidän iloinen hyörinänsä täyttikin molemmat talot.

Paluumatkalla Tallinnaan pysähdyimme syömään ja siellä meitä yllätti mieluisa kohtaaminen. Tallinnan vankilan pappi Allan Kroll oli palaamassa omalta viikonlopun matkaltaan. Tällä matkalla emme päässeet maanantaina Tallinnan vankilaan, sillä heille tuli ruotsalaisia vieraita. Iloisimme siis tästä kohtaamisesta.

Lootusin kylä
Ajoimme aamulla aikaisin Lootusin kylään, missä Veikko ei ollut koskaan käynyt. Hän sai puhua miehille ennen kuin he aloittivat päivän työt. Täälläkin hänen taustansa kosketti, yleisö kuunteli hiljaisena.

Kodin vetäjä Arvid esitteli Veikolle kylän toimintaa. Se on aina tänne ensi kertaa tulevalle mykistävä kokemus ja todistus Jumalan voimasta. Täällä asuvat miehet ja naiset, jotka ovat päihdekuntouksessa, mutta myös työntekijät perheineen sekä joukko vapaaehtoisia.

Espoon-Kouvolan ryhmä Viron matka

Alueella toimii oma saha, autokorjaamo ja ympäristöä palveleva palokunta. Nyt rakennetaan saunaa ja kuntosalia, ensi kesänä on paikka ja perustus uudelle kirkolle. Veikon yhteistyökumppanina on Ahola Trans, eli suomalainen kuljetusalan liike, joka tuo matkoillaan Viroon avustustavaraa. Tallinnan varastossa on lukuisia banaanilaatikoita, joten Arvid ja Veikko sopivat ajan, jolloin sieltä voidaan noutaa miesten vaatteita Lootusin kylään. Kiitos Herra, että olet siunannut ja jatkossakin siunaat tätä tärkeää työtä.

Living Israel
Illalla pääsimme vielä Martin kanssa Living Israelin päihdekuntoutuskeskukseen. Tuliaisina toimme ruokatarvikkeita, niitä, joita he eivät saa lahjoituksena Selver marketista. Sieltä saadaan leipää, leivonnaisia ja muita tuotteita, joissa viimeinen päivämäärä on jo mennyt. Molemmista kodeista oli kertynyt kuulijoita nelisenkymmentä. Täälläkin Veikon tarinaa kuunneltiin hiljaisina. Monet tulivat kiittämään ja yksi miehistä totesi: ”Kiitos rehellisyydestä.”

Kiitollisena lähdin tiistaina Suomeen, Veikon jäädessä vielä auttamaan Arvidia avustustavaroiden saannissa.
Siunaa ja johdata Herra kaikkia matkalla kohdattuja!

Piispan kutsu
Yllätykseksi sain kutsun Viron arkkipiispalta tilaisuuteen, jossa muistettiin kirkossa työtä tekeviä. Minua kutsuttiin suomalaiseksi lähetystyöntekijäksi, mutta itse koin, että huomion osoitus tuli koko Pisaran työlle.

Lasten vaatteita Itä-Viroon
Mart on kertonut entisestä vankitoveristaan Raulista, joka on mukana yhdessä Itä-Viron seurakunnista ja hoitaa siellä kahta kirpputoria. Myynti sujuu hyvin, kunhan tavaraa saadaan. Niin sovimme, että tulen Tallinnaan ja tuon heille autollisen lasten vaatteita Espoon Little Copenhagenin kirpputorilta. Vaatteet ovat vauvasta isoihin lapsiin ja hyvän laatuisia, joten on vain ilo välittää niitä eteenpäin.

Ryhmän puolesta
Tuula

Käynti Toivon kylässä

Mukana matkassa: Tuula Tapanainen Espoosta ja Leena Kontula Helsingistä. Leenan auto oli pakattu ”piripintaan” miesten vaatteista ja täydennetty Tuulan varastosta lasten vaatteilla.

Leena oli saanut edesmenneeltä sukulaiselta hyviä miesten vaatteita. Koska hän ei ollut koskaan käynyt
Viron Lootusin kylässä eli Toivon kylässä, päätimme tehdä matkan sinne.
Lootusin kylän perusti Kanadan virolainen Märt Vähi vuonna 2003, sillä hänen pojallaan oli riippuvuusongelma. Märt oli saanut neuvostoajan jälkeen isänsä omistamat maa -alueet Kibunan kylästä.
Työ päihdeongelmaisten hyväksi alkoi siitä, että paikalle tuotiin asuntoauto, mutta nimeksi tuli kuitenkin Lootusin kylä. Ja kylä siitä on todella syntynyt. Märtin periaate on ollut, että älä odota, että Jumala antaa ensin rahat, vaan aloita työ rukoillen. Nyt tässä kylässä on työntekijöiden talot, miesten ja naisten talot, lasten talo, hallintorakennus, kirkkotilat, jonka alakerrassa on ruokala sekä kokoustilat, missä on myös apteekki ja pieni myymälä.

Kylässä on myös toimiva saha, joka antaa työtä miehille ja tuo rahaa toimintaan. On myös kaksi paloautoa ja sammutuskalusto lähialueiden hälytyksiä varten. Lisäksi on autokorjaamo, kasvihuone, mehiläispesiä ja tuijaviljelmä. Rakenteilla on sauna ja kuntosali sekä perustukset ensi kesänä rakennettavalle kirkolle. Kylän läpi virtaa pieni joki, josta saa hyvin kalaa. Laiturin vieressä on paikka kastetilaisuuksia varten.
Kylän alueella on koskettava muistokivi, sillä joukko ruotsalaisia uskovia nuoria kuoli Estonian onnettomuudessa paluumatkalla kotiin.

Vieroitusohjelman minimi on vuosi, mutta edistyvä ohjelma on suunniteltu ja usein suoritetaan kolmevuotisena. Ohjelman toteuttamisessa on neljä periaatetta: Ihminen, Raamatun opetus. kasvaminen eli uudistuminen ja siisteys. Hengellinen opetus, työ ja kurinalainen päiväohjelma ovatkin perusta lääkkeettömälle vieroitukselle. Kun vankiloissa puhumme tästä vieroitusmahdollisuudesta, monet vangit kommentoivat, että he eivät lähde uuteen vankilaan. Kuitenkin monet vangit pääsevät näihin Viron päihdekuntoutuskeskuksiin koevapauden ajaksi. Viro on ymmärtänyt hakea EU-tukea tähän toimivaan järjestelmään.

Paikkoja miehille on yhteensä 40. Nyt on ohjelmassa 31 miestä, heistä neljä uudessa nuorten ohjelmassa, nuorin on 14-vuotias. Naisille paikkoja on 24, nyt paikalla seitsemän naista. Oma tulkkimme Mart Soomet aloitti ohjelman vankilassa ja oli vuoden vapautumisensa jälkeen täällä Lootusin kylässä. Nyt hän tekee paljon työtä vapaaehtoisena päihdekuntoutuskeskuksissa. Ohjelmassa on ollut suomalaisia ja nytkin oli paikalla yksi mies.

Lootusin kylässä työtä vetää Arvi Raid, joka perusti muutama vuosi sitten läheiseen Keilan kaupunkiin kirpputorin. Se on erittäin siisti ja hyvin toimiva kirpputori Lootusin kylän hyväksi. Kirpputorin synnyllä on hauska historia. Arvi oli rakastunut erääseen ohjelmassa olevaan naiseen. Säännöt kieltävät kaiken henkilökohtaisen yhteyden pidon eri sukupuolten välillä. Arvi sai puolen vuoden määräajan olla muualla ja silloin hän perusti kirpputorin Keilaan. Rakkaus oli molemmin puolista ja kesti tuon koeajan. Nyt perheessä on pieni poika ja toista poikaa odotetaan.

Arvi on halunnut myös perustaa Suomeen Toivon kylän, joka toimisi samoilla periaatteilla päihdeongelmaisten hyväksi. Hänellä itsellään vain on vielä maahantulokielto vanhojen rötösten vuoksi. Rukoillaan, että kielto perutaan ja Arvi pääsee aloittamaan työn Seinäjoen lähellä, missä on kiinteistökin tätä työtä varten.

Tällä kertaa olimme Leenan kanssa Lootusin kylässä vain yön yli. Saimme majoittua naisten talossa ja illalla tehdä kierroksen alueella ja puhua lyhyesti naisten kanssa. Aamulla jouduimme lähtemään Tallinnaan ja päivälaivalla Suomeen.

Jätämme rukouksiinne päihdekuntoutustyön täällä, mutta myös Suomen tilanteen, että meille saadaan vastaavanlaisia kristillisiä kuntoutuspaikkoja. Rukoillaan Arvin ja hänen perheensä puolesta, että he pääsevät pian aloittamaan työn Suomessa yhdessä suomalaisviranomaisten kanssa.

Siunauksin
Tuula

Terveiset Pekalta ja Pisarakirppikseltä

Tosi on!

Vastavirtaan pyrkivän lohen kaltainen, on ollut elämäni. Jesaja sanoo kirjassaan 30:15 ”Näin sanoo Herra, Herra, Israelin Pyhä: Kääntymällä ja pysymällä hiljaa te pelastutte, rauhallisuus ja luottamus on teidän Väkevyytenne, mutta te ette tahtoneet.”
Ennen uskon ilmestymistä, tämäkään lohi ei tahtonut.

Herra kuitenkin ilmestyi eräänä marraskuisena iltana vuonna 1994, kaikki muuttui, sairaudet poistuivat ensin äkisti ilmestyksessä ja vähitellen myöskin loput, elämän tapa muutoksen ja lääkärien avustuksella.

Vaikka suhteeni Jumalaan oli kunnossa, ja olin uudesti syntynyt ylhäältä, uskon alku vuosia leimasi arkuus uskon julistuksessa, olinhan sukuni ensimmäinen ja ainoa.
Kuitenkin jotenkin halusin julistaa evankeliumia, usein ne teot kanavoituivat erikoisilla tavoilla.
Kävin esim. koeajamassa autoja, autoliikkeissä ja säädin aina radion, Radio deille, ajatellen seuraavan koeajajan kuulevan jotain hengellistä.

Lohen omaisuus on seurannut minua kuitenkin myös uskossa ollessa, siten etten ole aivan täysin kokenut itseäni seurakunta kelpoiseksi, tai pikemminkin seurakunnat eivät ole minulle riittäneet, vaan olen halunnut jotain enemmän.
Usein saarnoissa, julistuksessa, opetuksessa, tulee esiin tiedon, osaamisen ja ymmärtämisen elementti, minä olen kuitenkin kaivannut selkeää suhdetta, en uskalla sanoa Jumalaan, mutta sanon Jeesukseen ja Pyhään henkeen.
Mietin Johannesta miten hän iltanuotiolla sai olla Jeesuksen seurassa, ja vain elää siinä Hänen läsnäolossaan. Sitä minäkin haluan, elämää hänen läsnäolossaan.
Johannes sanoo ensimmäisen kirjeensä alkuun: ”Mikä on alusta asti ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselleet ja käsin koskettaneet, siitä me puhumme: elämän Sanasta.”

Uskon tänään, että olen saanut elää Hänen läsnäolossaan, jo ennen uskoon tuloani, koska Hän on halunnut auttaa ja tukea minua aina, siitä todistuksena lukuisat ihmeet elämässäni.
Uskossa ollessa vain kaikki on muuttunut paljon konkreettisemmaksi. Voin ja haluan kaiken aikaa tarkkailla elämääni ja kaikkea elämää ympärilläni, miten Hän jatkuvasti vaikuttaa minussa ja siinä ympäristössä jossa elän.

Siunauksella sinulle.
Pekka Vauromaa

Pisara Kirppis
Selintie 510 Selki, Vihti

Avoinna
ma - pe 10 - 17
la 10 - 15

Tule viihtymään hyvässä ilmapiirissä

40 vuotta kirppistelyä Selissä
Tule vaikka kahville, anna itsellesi lepoa.

Puh. 050 466 9570
pekka.vauromaa@outlook.com
Kuljetuspalvelu

Pisarakirjeen tilaus tai peruutus, ilmoita siitä

- sähköpostilla: riitta.sinervo@gmail.com
- kirjeitse: Pisara-yhdistys, Juhanintie 11, 03100 Nummela,
- tekstiviestillä tai soittamalla numeroon: 050 5986057

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin seuraavista tileistä:

Vihdin ryhmä, yleinen tuki	FI40 5298 0620 0117 18 viite 61405
Espoon-Kouvolan ryhmä, yleinen tuki	FI89 5297 0020 0926 57 viite 61502
Jäsenmaksu 10 eur /vuosi	FI12 5297 0020 0932 67 viite 31008

Käytättehän viitenumeroa!
Mikäli haluatte lahjoittaa jonkun ryhmän erityiskohteelle, jonka viitettä ei ole yllä olevissa, kirjoittakaa kohteen nimi pankkisiirron viestikenttään.

Poliisihallitus on 12.11.2021 myöntänyt Pisara ry:lle 1.1.2022 alkaen toistaiseksi voimassa oleva rahankeräysluvan no RA/2021/1542. Lupa on voimassa koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Tähän lupaan on Poliisihallitus 3.3.2021 myöntänyt laajennuksen, joka sallii kerätä ja ohjata varoja myös kohteidemme rakennus- ja korjaushankkeisiin. Kerätyt varat tullaan käyttämään yhdistyksen sääntöjen mukaiseen työhön.

Pisara ry
Riitta Sinervo
Juhanintie 11, 03100 Nummela

Puhelin : Eeva Halme, 050-3522792
www.pisarayhdistys.fi